

KERESZTÚT - Tomislav Ivancic

GYERE, KÖVESS ENGEM!

Hogyan járjuk ezt a keresztutat?

Az imádság beszélgetés Istennel: inkább Isten hallgatása, mintsem beszéd Istenhez.

Ez a keresztút bevezet minket a hallgatás imádságos állapotába. Hallgassuk hát Jézust, miként beszél nekünk a saját keresztútjáról. Legjobb úgy imádkozni, hogy olvasva hallgatunk, és megengedjük, hogy megérintsen bennünket a szó - amelyet olvasunk -, átitasson bennünket, mint az eső a kiszáradt földet, hogy új élet születhessen bennünk. Ekkor majd a csendben megéljük: Jézus keresztútja a mi helyzetünk, amely őbenne átváltozik.

Ezt a keresztutat nemcsak nagybőjt idejére szánjuk. Ez mindennapi út. Ajánlatos egy ideig mindennap olvasni, hallgatni és járni. Így majd eltölt bennünket, meggyőz és átalakít. A keresztút megfelelő követéséhez szükség van csendes, nyugodt helyre. Lehet ez a templom, ahol állomástól állomásig haladunk, de lehet az otthonunk is, sőt a természetben sétálva is végigjárható. Egyedül az a fontos, hogy odahallgatásra késztesen bennünket, s megnyíljunk Isten előtt.

E keresztút imádkozásában az első lépés az elhatározás: imádkozni akarunk, és hallgatni a béke szabad idejének megteremtése révén. A második lépés a Jézus jelenlétébe helyezkedésünk tudatosítása. Még ne szólalj meg! Lelkeddel nézd Jézus arcát, engedd, hogy napként rád ragyogjon, s beszéde behatoljon a szívedbe! A harmadik lépés a keresztúti ájtatosság szövegének olvasása. Csak az az ima az igazi, amely megváltoztat téged, és egyesít Istennel!

Ezt a keresztutat különböző módon imádkozhatod. Elolvasod egyszerre az egészet; mindennap elmélsz egy állomáson; néhány állomást egyszerre szívsz magadba, a többi pedig egy másik alkalomra hagyod. Elmélkedhetsz azonban egy-egy állomáson napokig is, hogy utána életedbe ivódjanak.

Minden egyes állomás bevezet téged Jézus Krisztus mélyebb jelenlétébe. Minden állomás Jézus Krisztushoz közelít. Mihelyt elfogadod a keresztet, amelyet egy-egy állomás nyújt, mihelyt elfogadod konkrét helyzetedet, amely az állomásban megrajzolódik, találkozol Jézussal.

Ő ott vár téged, ahol a te kereszted van. Jézus belépett minden keresztedbe, és magára vette őket, hogy megszabadítson téged. A kereszt a te találkozásod módja Jézussal. Így számodra áldássá válik, nem pedig terméketlen szenvedéssé. Megszületik benned a képesség, hogy örömtől ujjongj a kereszt miatt, amely sírás, félelem és rettegés helyett örömmé, győzelemmé és világossággá lesz.

A keresztnek és a szenvedésnek van értelme, mert általuk életed részévé lett Jézus Krisztus. A szenvedést csak azért tudod vállalni, mert megtalálsz benne az Urat, aki erőt ad, hogy türelmesen viseld a keresztet. A kereszt elfogadása győzelmet jelent a kereszt fölött.

A szenvedésnek, a fájdalomnak, a halálnak, a betegségnek és a bűnnek az elfogadása a szenvedéstől, a betegségtől, a rossztól való megszabadulás útja. És győzedelmes út. Amint Mózes a pusztában keresztet készített és kígyót tett rá, hogy ránézve mindenki felgyógyuljon

a kígyómarásból és a betegségből, úgy mi is a keresztre nézve találkozunk a meggyógyító Jézussal.

Mivel tudjuk, hogy minden elfogadott szenvedésben Jézus Krisztus vár ránk, a szenvedés többé nem veszélyeztet, nem kínoz minket, mert elveszíti felettünk a félelembe taszító hatalmát. Élet veszti, mert maga Jézus Krisztus is magára vállalta, ám letörte erejét. A szenvedés többé nem visszavonulás a magányba, nem értelmetlenség, de veszteség sem, hanem az értelem, az öröm és az élet visszaszerzése.

BEVEZETŐ

Ébredj tudatára, hogy Jézus előtted van! Kérd, hogy beavasson az önmegtagadás titkába!

Jézusom, találkozni akarok veled! Vigyél magaddal! Mária, tanítsál meg, hogy mindig elfogadjam Jézus szavát, miközben életem kálváriájának a csúcsára megyek! Segítsél, hogy úgy tudjak beszélni, mint te is: "Legyen nekem...", és megtegyem mindazt, amit Jézus mond! Atyám, íme, itt vagyok. Be akarok hatolni Fiadnak, Jézusnak a titkába, hogy felismerjél ma, mint visszatérő gyermekedet! Ámen.

I. JÉZUST HALÁLRA ÍTÉLIK

ELSŐ KERESZT:

az ítéletet elfogadása

Hallgasd, mit mond Jézus: fölöttem ítéleztek és elítéltek. Az állami és a vallási uralkodók a néppel együtt elítéltek, amely hallgatta beszédeimet. Barátaim és az apostolok szétszéledtek. Nemrégén még dicsértek, ámultak csodáimon, meg akartak érinteni, és kitartó barátságot fogadtak. Most viszont ellenem fordultak, és azt követelik Pilátustól, feszítsen keresztre. Pilátus, aki idegen volt hazámban, meg akart szabadítani. Polgártársaim azonban rákényszerítették, hogy elítéljen.

Környezeted és legjobb barátaid ítélezni fognak fölötted, és el is ítélnék. Az ítélet elkerülhetetlen! Ez azonban nem azt jelenti, hogy hibás vagy. Ez csak annak felismerésére vezet, hogy megértsd: sohasem támaszkodhatsz teljesen az emberekre. Egyedül Isten a biztos és szilárd támasz!

Ez a kereszt megszabadít az emberektől, akikre támaszkodsz, és fölhív: énrám támaszkodj! Amikor az emberek elítélnek, az én oldalamba állhatsz, mert fölöttem is ítéleztek, engem is elítéltek.

Ne védekezz, amikor ítéleznek fölötted! Az ítélet nem semmisíthet meg. Nem hagy egyedül, hanem hozzám és a dicsőségbe vezet. Ez a te és az én első keresztem. Ne félj! Számodra az ítélet hozzám vezető ajtó. E hamis ítéletben találkozni fogsz velem. Akkor többé már senki sem bíraskodhat fölötted.

II. JÉZUS MAGÁRA VESZI A KERESZTET

MÁSODIK KERESZT:

a mindennapok elfogadása

Védekezhettem volna, vagy pedig kérhettem volna, vegyenek védelmükbe. Mondhattam volna: ártatlan vagyok! Miért szenvedjek? Ehelyett én ellenvetés nélkül elfogadtam a keresztet.

Életed minden pillanata kereszt: elvállalhatod, vagy elvetheted, el is szökhetsz előle. Én vállaltam. Most már tudod, hol találsz meg. A te erőd nem a szökésben rejlik. Minden pillanat döntést követel, hagyd el a sajátodat, és kövess engem!

Ez a második kereszt. Kevesen vannak, akik felismerik. Az emberek rendkívüli keresztet keresnek, holott a kereszt a mindennapok elfogadása. Az elfogadott kereszt által nagy kegyelmekben részesülsz, és hited patakja folyammá duzzad.

III. JÉZUS ELŐSZÖR ESIK EL A KERESZT ALATT

HARMADIK KERESZT:

bátorság az eleséshez

Nehéz elesni. Mindenki talpon akar maradni és győzni. Én Isten vagyok, mégis tehetetlenül rogyok össze a kereszt alatt. Mindenki nézte csodáimat, és ámult fölöttük. Most meg azt figyelik, miként esem el megalázottan, csatavesztetten.

Legyen bátorságod elesni! Ne titkold el elesésedet, inkább ismerd el! Ezen a földön nem lehetsz másfolyan! Azért vagy itt, hogy meghalj. Mert "aki elveszíti életét, megtalálja azt". Miért félsz eséseidtól? Miért félsz az emberek szemébe nézni, amikor csatát vesztesz, amikor mások okosabbak nálad? Miért félsz, ha a bűnök terhe rád nehezedik? Te azért küzdesz, hogy jónak tűnjél mások szemében. Lásd, az esés által hozzám közeledsz!

Ne félj! Az esés nem a véget jelenti. Miért fogod fel hát annyira tragikusan az eséseket? Miért a szégyen? Az esés azért van, hogy közelebb kerülj hozzám, és én fölemeljelek. Amikor majd megérted, hogy én is elestem, akkor elesésedben meg fogod látni az én arcomat, minek folytán együtt fogunk győzni az esések és a bűnök fölött. Az elesésben csupán az a fontos, ne maradj egyedül, hanem hozzám jöjj!

IV. JÉZUS TALÁLKOZIK SZENT ANYJÁVAL

NEGYEDIK KERESZT:

szeretteid elszomorítása

Lehetetlen nem elszomorítani azokat, akiket szeretsz. Elkerülhettem volna ezt a találkozást anyámmal. Tudod-e, mit jelent látni a szeretett személyt, akit kiábrándítottál? Engem lenéztek és megvetettek, mert tévhíterjesztőnek és hamis útra vezető tanítónak tartottak. Anyám mindezt tudta. Láta testi és lelki fájdalmamat, és a szemembe nézett. Ez jelenti a keresztet: szemébe nézni a számodra legkedvesebb lénynek, amikor mindannyian nevetnek rajtad.

Lehetetlen nem kiábrándítani azokat, akik szeretnek téged. Ettől nem kímélheted meg őket. Látod, mennyire fáj nekik a te elesésed. Marcangoló kín ez számodra.

Az én anyám az esésemben értette meg, ki vagyok. Amikor kialudt benne a vágy utolsó szikrája is, hogy én sikert érjek el, akkor született meg benne igazán a hit.

Barátra akkor teszel szert, ha minden jó meghal benned. Akkor majd csak téged látnak. Fogadd el az óhatatlanul bekövetkező megbotránkozásokat! Fogadd el a tényt, hogy jogod van kiábrándítani! Akkor majd megtalálsz engem és anyámat.

V. CIRENEI SIMON SEGÍT VINNI A KERESZTET

ÖTÖDIK KERESZT:

mások segítségének megengedése

Mindenki lenézett. Cserbenhagytak, akiket meggyógyítottam. Még azok is, akik legközelebb álltak hozzám. Amikor sajnó és vérző sebekkel az anyámmal való megrendítő találkozás után szeretetre vágytam, rákényszerítettek egy embert, hogy segítsen nekem. Arra számítottam, részvétből és szeretetből segíteni fog valaki. Ehelyett Simont kényszerítették rá, hogy vigye a keresztemet.

Ez a keresztes: amikor nincs senki, aki megsajnálna és szeretne. Ha ezt elfogadod, én itt vagyok, akkor nem vagy egyedül. És még valami: legyen bátorságod, és engedd meg, hogy mások segítsenek neked! Ezt én is megengedtem, habár mindenható vagyok. Lásd be, hogy mások erősebbek. Engedd, hogy védjenek. Ne feledd, szükséged van másokra, a segítségükre szorulsz!

Ez keresztes, és nem menekülhetsz előle! Értsd meg, ez is hozzám vezető ajtó. Ne csodálkozz hát, ha minden lázad e keresztes ellen. "A lélek a test ellen vágyik, a test a lélek ellen."

Ne feledd: Vedd fel keresztedet, és kövess engem! Találkozni fogunk.

VI. VERONIKA KENDŐJÉT NYÚJTJA JÉZUSNAK

HATODIK KERESZT:

viszonzás nélküli elfogadás

Mindenemet elvették. És mindenki elhagyott. Egyedül maradtam, minden nélkül a halálba vezető úton. Ekkor Veronika lépett hozzám, és a kendőjét nyújtotta. Tudod-e, mit jelent ez? Meghatódtam, hálát éreztem, de együttérzését nem tudtam viszonzni. Nekem csak szenvedésem és fájdalom volt. És ezt adtam neki: vérral verejtékezett arcomat kendőjébe nyomtam.

Kereszt az is, ha megengeded, hogy az emberek jót tegyenek veled, amikor nem tudod mivel viszonzni. Légy bátor, és tedd, amit én is tettem! Engedd meg, hogy az emberek jók legyenek hozzád akkor is, amikor nincs mivel meghálálnod! Engedd meg magadnak, hogy adós maradj! Nem kell mindent viszonzni! Viszonzás helyett önmagadat add! Tanulj meg ajándékokat elfogadni viszonzás nélkül! Üzleti szellem nélkül! Ez ajtó hozzám. Fogadd el a "szégyent", hogy nincs mivel viszonznod a jótéteményt. Így hozzám jössz. Az én Atyám ajándékozik anélkül, hogy megfizettetné. Ő olyan, mint a forrás, amely kristálytisza, üdítő vizet ad, fizetség nélkül, és sohasem apad ki. Ha te ilyen vagy, az én Atyám gyermeke vagy. Ez a te hatodik kereszted: Istennek nem viszonzhatod a szeretetét. Légy olyan, mint a gyermek, aki élvezi szüleinek jóságát!

VII. JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL A KERESZT ALATT

HETEDIK KERESZT:

újraesésed elismerése

Egyszer már elestem. Mindenki azt várta, erős leszek. De akkor újra elestem. Tudtam, ez megrendíti anyámat, ellenségeim csúfot üznek belőlem, sőt meghökkenti és kiábrándítja barátaimat. Gyöngeségem megbotránkoztatott minden embert. Föltették a kérdést: Ez valóban Isten? Elfogadtam ezt a keresztet. Az Atya meg akarta mutatni, hogy erősebb bennem minden botránynál.

Az első esés után még ki tudsz magyarázkodni, de ha másodszor is csatát vesztesz, akkor mindenki azt mondhatja rólad, hogy fabatkát sem érsz.

Te ellenállsz a keresztnek. Önigazolásra törekszel, és a jobbik oldalról akarsz megmutatkozni. Ez azonban eltávolít tőlem. Mert ezzel nem mellettem teszel tanúságot, hanem saját magad és erőd mellett. Tudd meg: mindig el fogsz esni. Én azonban majd fölemellek, és akkor majd azt mondják: Nézd, valaki fölemelte!

A te hetedik kereszted abban áll, hogy elesel, és ezt elismered. Ne félj az eséstől, hanem fordulj hozzám! Ha ezt a keresztet jól értelmezed, megtalálasz benne engem. Ez a test veszte és a lélek győzelme.

VIII. JÉZUS VIGASZTALJA A JERUZSÁLEMI ASSZONYOKAT

NYOLCADIK KERESZT:

a téged vigasztalók megvigasztalása

Az asszonyok hallgattak rám, megszerettek és hittek nekem. Megáldottam gyermekeiket. Szívükkel néztek. Nem tudták fölfogni, hogy el vagyok ítélve. Sírtak emiatt. Érezték - ez az élet elítélését jelenti. Szomorúság vett erőt rajtuk. Akkor én vigasztaltam őket.

Ez is kereszt: átvészelned saját szenvedésedet, felülkerekedni rajta, és meglátni a megszabadulást. Egyetlen fájdalom sem tragikus. A szív vaksága és keménysége az igazi tragédia. Az a tragédia, ha önmagadon sajnálkozol, és ha nem tudatosítod, hogy minden halált föltámadás követ, minden betegséget gyógyulás, minden eltávozást visszatérés.

A győzelem ott kezdődik, amikor másokat kezdesz vigasztalni, miközben te is vigaszra szorulsz. Ilyenkor minden vigaszod Istentől ered. Légy bátor! Ne támaszkodj emberi vigaszra! Keresd Isten erejét, mert csak az győzi le a világot! Ne engedd, hogy az önsajnálkozás kerítsen a hatalmába! Ha a fájdalomtól összetörve lesz erőd mások megvigasztalására, megtalálsz engem. Nyisd meg ezt az ajtót is, mert mögötte ott állok én, hogy rám támaszkodj!

IX. JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL A KERESZT ALATT

KILENCEDIK KERESZT:

mindennek elvesztése

Harmadszor is elestem! Azt gondolták, ez az én teljes csődöm. Amikor már mindenki azt hitte, tovább már nem bírom, én ismét fölegyenesedtem, fogtam keresztemet, és fölvittem a Golgotára.

Akkor is lehetséges tovább, amikor mindenki azt gondolja, lehetetlen.

Lesz idő, amikor a többiek majd azt mondják: "Belőled már nem lesz semmi, te már kész vagy", te pedig azt gondold: "Nem bírom tovább!" Teljes tehetetlenséged ideje, teljes csőd pillanata ez: annak felismerése, hogy nem tehetsz többet.

Vajon a kétségbeesés embere leszel? Ne félj! Ez csak ajtó ahhoz, hogy újra rám találj. Ha többé már nem számítasz magadra, akkor találsz meg engem. Akkor hívni fogsz teljes szívedből, és én majd válaszolok hívásodra.

Ez is kereszt: mindent elveszítened, végleg elhagyottnak lenned, meghalnod. Tudatában lenned, hogy többé senki sem számít rád, elvesztettek minden beléd vetett reményt. Ez a kereszt még jobban hozzám vezet, és képessé tesz téged arra, hogy elküldjelek a világ végére.

Elfogadod-e ezt a keresztet? Ne félj, én veled vagyok! Én legyőztem a világot.

X. JÉZUST MEGFOSZTJÁK RUHÁITÓL

TIZEDIK KERESZT:

lemeztelenítésed megengedése

Megengedtem, hogy lemeztelenítsenek, hogy az emberek elvegyék tőlem azt, ami számomra a legbensőségesebb. Megengedtem, hogy a pokol gonoszsága kitombolja magát rajtam. Megengedtem, hogy semmibe vegyék szemérmességemet, megsértsék testem intimitását.

Azon igyekszel, hogy az élet és a világ egy kicsinyke zugát a magadénak vallhasd, ahol senki sem zavarhat magányodban; ami csak a tied, és amiért te is szégyelled magad. Valamit csupán a magadénak akarsz tudni, amibe másoknak nem engedsz betekintést, mert megbecstelenítenének. Ezért is szeretnéd féltett kincsként őrizni és rejtegetni, mert az a meggyőződésed, hogy jogod van erre. És te éppen itt fogsz félni a bűntől.

Mivel mindenáron meg akarod őrizni intimitásodat, küzdeni fogsz érte. Ám elérkezik a pillanat, amikor már képtelen teszel erre. Ezt a keresztet is el kell fogadnod! Vannak helyzetek, amikor mindenről le kell mondanod, amikor a semmit mondhatod a magadénak, sőt, még azt is elveszik tőled. Ajándékozz mindent Istennek! Az egyetlen érintetlen bensőség majd - te, az Atya és én leszünk.

A kereszt nemcsak a test pőrére vetkőztetése. Még fájdalmasabb a lelked lemeztelenítése. A bűnök ezt már régen megtették. Vedd ezt a keresztet, és többé senki sem fog lemezteleníteni! Engedd meg az Atyának, hogy új ruhát adjon rád! Add oda neki az intimitásodat! Engedd, hogy felöltöztessen a tökéletes ártatlanságba!

Hiába törekszel ártatlanságod megőrzésére. Ismerd el még ma, hogy ezen a téren gyöngé vagy. Ez a tizedik kereszt: a szemérmességnek, a szégyenérzetnek, az ártatlanság utáni vágyak és az attól való félelemnek a keresztje, nehogy felismerjen valaki, amikor elesel.

Vedd ezt a keresztet, és gyorsan rám találsz! Itt várok rád. Akkor már nem fogsz félni. Fogadd el a tényt: ezen a téren gyöngé vagy, és olyan, amilyen. Intimitásában megbecstelenített ember. Itt majd találkozunk. És többé már senki sem tud megbecsteleníteni.

XI. JÉZUST KERESZTRE SZEGEZIK

TIZENEGYEDIK KERESZT:

a saját keresztedre való fölfeszülés

Amíg viszed a keresztet, van rá lehetőséged, hogy elvesd. De amikor fölszegeznek rá, nincs többé tőle elszakadás. Most már tudod: a kereszt a te sorsod a halálig. Ezt nehéz elfogadnod, ezért is szeretnél megszabadulni tőle, de föl vagy rá szegezve. Az emberek szegeznek oda, ahol a halál vár rád.

Mit teszel: megijedsz, vagy pedig belém veted bizalmadat? Vannak kereszték, amelyeket mindvégig vinni kell. Hiába próbálsz levetni magadról. Tőled függ, föladsz-e ezt a szélmalomharcot, és hozzám jössz-e. Akkor majd meghalsz, és új életet kezdesz.

Ne félj! Csupán azt akarom, ne élj hiábavaló várakozásban. A kereszték mindvégig megmaradnak, és minél előbb meghalsz, annál hamarabb föltámadsz. Minél előbb fölhagysz az ellenállással, annál hamarabb találkozol velem. Jegyezd meg ezt a tizenegyedik keresztet! Ez a mi tizenegyedik találkozásunk. Én örülök neki.

XII. JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

TIZENKETTEDIK KERESZT:

kereszthalál

Halál. Elhagyom a földet. De azért, hogy éljek, nem pedig, hogy eltűnjek. Az én halálom az Atya akaratának a teljesítése. Ezért is mondtam: "Atyám, a te kezébe ajánlom lelkemet". Befejeztem az Atya tervét.

Te azt gondold, a halál a véget jelenti, és ezért félsz. Ellenállsz, és sokat szenvedsz mindaddig, amíg nem fogadod el ezt a keresztet. A halált akkor győződsz le, amikor elfogadod. És ekkor rám találsz. Messze állok tőled mindaddig, amíg ellenállsz a halálnak, és amíg azt kéred, szabadítsalak meg tőle. Értsd meg, a halálban találsz rám. A halál megsemmisíti mindazt, ami bűnös és halandó volt benned. Én meg szétrombolom a halált. A halál megszabadít a keresztektől, én meg a haláltól. Nézz ma szembe velem! Fogadd ezt a keresztet az Atya ajándékaként! Te is véges vagy. Ez az, amit az Atya ad. Amíg ellenállsz a halálnak, nem találsz rám.

A tizenkettedik kereszt olyan, mint az ünnep, mint a csúcspont, mint mindennek a beteljesedése. De valójában az Élet kezdete.

XIII. JÉZUST LEVESZIK A KERESZTRŐL

TIZENHARMADIK KERESZT:

lemondás munkád gyümölcsének élvezéséről

A barátaim csak akkor közelítettek meg, amikor meghaltam.

Te egy jövődöbeli időnek a magja vagy. Mégis mindjárt látni szeretnéd kezéd munkájának a gyümölcsét.

Az én tanítványaim gyakran reménytelenségben és szégyenletes körülmények között halnak meg, miközben mások aratják le munkájuk termését az ő sírdombjukon. Az örömet és az életet mások élvezik.

Téged én arra rendelvelek, hogy az új világ számára vess. Ez a te kereszted. Hitet adok neked, mert életed folyamán alig fogsz valamit is meglátni a sikerből. Majd csak a halálod után fognak éltetni. Majd csak akkor vesznek le a keresztről. Az örökkévalóságban kereszt nélkül fogsz élni, mert volt bátorságod rajta függni életed folyamán.

Ez a tizenharmadik kereszt: dolgozni anélkül, hogy élveznéd kezéd munkájának gyümölcsét. Bátorság is kell: vetni azért, hogy mások arassanak. De itt vagyok én, aki eléd megyek. Ez a feltámadás.

XIV. JÉZUST SÍRBA HELYEZIK

TIZENNEGYEDIK KERESZT:

lemondás az utolsó emberi vágyról

Barátaim azt gondolták, testem sírba tételével tisztelnek meg a legjobban. Gondoskodtak a testről. Ez minden, amit meg tudtak tenni. De elfelejtették, hogy azt mondtam: ez csak három napig tart. A halálnak nincs hatalma fölöttem.

Ne feledd, te félsz a sírtól. Amikor lebocsátanak a mélybe, eltűnsz.

Mit fogsz tenni, ha majd nem marad mögötted semmilyen nyom sem? Akkor találkozol majd velem, ha tudatára ébredsz, hogy senki sem fog kijönni sírodhoz, ismeretlenül fekszel a földben, és semmit sem hagysz hátra.

Ez is keresztnek számít: elveszíteni az utolsó vágyat is, hogy itt a földön valamit jelentsél, hogy maradjon valami utánad. Ez az, ami meggátol abban, hogy világosság légy. Itt majd találkozol velem. De hogyan, amikor félsz lefeküdni az önelvesztés sírjába, amikor félsz attól, hogy elhantoljanak? Hogyan találkozunk, ha felém jövet nem rombolod le magad mögött a hidakat? Ám éppen ez az a pillanat, amikor majd át tudom alakítani életedet.

Ez a tizennegyedik kereszt. Fölötte a feltámadás lebeg. Mennyire örülök hiúságod sírjának! Te még mindig nem akarsz a sírba menni, te még mindig küzdesz a meghalás ellen. Ezért is

vagy halott. Ha befeküdnél hiúságod sírjába, és meghalnál önmagadnak, akkor feltámadnál az én életemre.

Csak a halott tud feltámadni. A halál azonban még nem vette el utolsó ellenállásodat. Ne félj! Arról a hídról van szó, amely téged és engem összeköt. A bűn halála a mi örömünk és ölelkezésünk helye. A szeretet legcsodálatosabb kirobbanása. Én végigmentem ezen az úton, és várok rád.

Vajon nem érted, hogy nem távoztam el a földről? Azelőtt csupán vendég voltam itt. Csak most váltam a föld urává, és te is ilyen leszel. Engedd át a halálnak azt, ami úgylis az övé! Ne úgy nézz többé a sírra, mint reménytelenségre és végre, hanem mint születésre és kezdetre! Haljon meg a te hiúságod! A húsvéti hajnal már dereng.

KERESZTÚTZÁRÓ IMA

Atyám, köszönöm neked ezt a keresztutat! Felismertem keresztjeimet, amelyeket naponta magamra kell vennem, és követnem Fiadat. Most már tudom, hogyan kell őket elfogadni, hogyan kell lemondani, megbocsátani és szeretni. Most már tudom, hogyan kell a halál előtt meghalni, és elébe menni az - Életnek.

Köszönöm, hogy most már úton vagyok országod felé. Kilépek lázadó akaratom bűvköréből, és belépek a tiedbe. Természeted részévé válok, a te gyermekeddé és örömöddé leszek.

Atyám, add, hogy már ma megvalósuljon az én húsvétom! Ámen.